

PREAMBUŁA

Jego Królewska Mość
ARTUR I PIOTR
Król Dreamlandu i Elderlandu,
osobiście,

Jego Królewska Mość
FILIP RADGAR SCHOLANDZKI
Król Scholandii,
osobiście,

Ich Ekscelencje
ERYK Z ADAMAS
BOGUSJ DE CUBALIBRE
KONRAD VAN DEN BUDENMAYER
Triumwirowie Skabe Triumwiratu Erboki,
działając poprzez powołanego pełnomocnika:

Jego Ekscelencję
KONRADA VAN DEN BUDENMAYERA
Wielkiego Triumwira w imieniu Triumwiratu Erboki,

zdecydowani rozszerzać i pogłębiać współpracę międzynarodową w sprawach kartograficznych,

zawierają:

TRAKTAT w sprawie ustanowienia **Mikronacyjnego Forum Kartograficznego**

Tytuł I. Postanowienia ogólne

Artykuł 1.

Niniejszym Traktatem Wysokie Układające się Strony ustanawiają między sobą Mikronacyjne Forum Kartograficzne, zwane dalej „Organizacją”, której przyznają kompetencje do osiągnięcia ich wspólnych celów.

Artykuł 2.

1. Celem Organizacji jest wspieranie pokoju, współpracy między narodami oraz tworzenie i aktualizowanie międzynarodowych map polskich Mikronacji.
2. Organizacja opiera swoją działalność na wartościach poszanowania godności człowieka, wolności, równości, solidarności, subsydiarności i tolerancji.

Artykuł 3.

1. Organizacja szanuje równość Wysokich Układających się Stron wobec Traktatu, a ponadto ich tożsamość narodową, która jest nierozzerwalnie związana z strukturami

politycznymi i konstytucyjnymi. Szanuje podstawowe funkcje państwa, zwłaszcza te mające na celu zapewnienie integralności terytorialnej, utrzymanie porządku publicznego oraz ochronę bezpieczeństwa narodowego.

2. Traktat niniejszy nie narusza innych porozumień zawartych między Wysokimi Układającymi się Stronami. Wysokie Układające się Strony zobowiązują się wzajemnie iż nie będą zawierały w przyszłości jakiegokolwiek rodzaju porozumień międzynarodowych, w tym z Państwami trzecimi, które naruszałoby postanowienia niniejszego Traktatu.

3. Porozumienia zawarte przez Wysokie Układające się Strony po ratyfikowaniu niniejszego Traktatu będą przez Nie interpretowane w sposób zapewniający niesprzeczność wspomnianych porozumień z niniejszym Traktatem.

4. Wysokie Układające się Strony zobowiązują się zawierać klauzulę interpretacyjną określoną w ustępie poprzedzającym we wszelkich porozumieniach, których może ona dotyczyć.

5. Organizacja realizuje zasadę subsydiarności wobec polityk zagranicznych prowadzonych przez Wysokie Układające się Strony na ich życzenie i za ich zgodą.

Artykuł 4.

Organizacja działa wyłącznie w granicach kompetencji przyznanych przez Wysokie Układające się Strony.

Artykuł 5.

Organizacja rozwija szczególne stosunki z Państwami trzecimi, dążąc do utworzenia przestrzeni dobrego sąsiedztwa, opartej na wartościach Organizacji i charakteryzującymi się bliskimi i pokojowymi stosunkami opartymi na współpracy, która może być przedmiotem umów zawartych przez Organizację i Państwo trzecie.

Tytuł II. Mapa

Rozdział 1. Teoria Mikroświata

Artykuł 6.

Wysokie Układające się Strony zgodnie uznają istnienie płaskiego i nieskończonego Mikroświata, który umożliwia wierne odwzorowanie powierzchni ziemi na mapie oraz zapewnia niezbędną przestrzeń życiową dla każdego państwa wirtualnego.

Artykuł 7.

1. Mikroświat pokryty jest siatką kartograficzną opartą na układzie współrzędnych geograficznych, którego środkiem jest punkt przecięcia się pod kątem prostym osi pionowej układu, którą jest południk styczny do najdalej na wschód wysuniętego terytorium macierzystego Księstwa Sarmacji, zwany dalej „południkiem zerowym”, z osią poziomą, którą jest równoleżnik styczny do najdalej na południe wysuniętego terytorium macierzystego Królestwa Scholandii, zwany dalej „równikiem”.

2. Południk zerowy i równik są osiami nieskończonej długości.

3. Południk zerowy dzieli Mikroświat na sferę zachodnią i sferę wschodnią.

4. Równik dzieli Mikroświat na sferę północną i sferę południową.

5. Długości i szerokości geograficzne wyznacza się przy pomocy jednostek stopni, z których każdy równy jest 60 minutom. 1 minuta długości i szerokości geograficznej ma długość 1 kilometra.

Artykuł 8.

Rada Mapy może zatwierdzić na wniosek Komitetu Kartograficznego położenie zwrotników strefowych, którymi mogą być równoleżniki oddalone od siebie o taką samą ilość stopni szerokości geograficznej, jednak nie mniej jak 20 i zaczynając od równika.

Rozdział 2. Zasady kartografii międzynarodowej

Artykuł 9.

Kartografia międzynarodowa opiera się na założeniach wykazanych w rozdziale poprzednim i instrumentarium narzędziowym.

Artykuł 10.

1. Instrumentarium narzędziowe składa się z stosowania w działalności kartograficznej łącznie poniższych narzędzi:

(1) Skali mapy, określającej miary odległości i powierzchni na mapie w stosunku do miar odległości i powierzchni w terenie wykorzystując uniwersalny system miar długości, za który obiera się scholandzki system miar długości, wraz z przelicznikami na narodowe systemy miar długości, opisany w protokole dodatkowym nr 1 do niniejszego Traktatu,

(2) Rysunku sytuacyjnego, stanowiącego właściwą treść mapy osadzoną na siatce kartograficznej. Treścią mapy międzynarodowej jest zawsze rozłożenie i przynależność polityczna lądów i mórz, a może nią być każda inna sytuacja zatwierdzona do wyznaczenia na mapie przez Radę Mapy,

(3) Terenu, oznaczającego odwzorowanie cech danego obszaru z wykorzystaniem technik kartograficznych znakowania zjawisk na mapach, w tym w szczególności izolinii, barwienia, cieniowania i szrafowania,

(4) Opisu, stanowiącego opis tekstowy rysunku sytuacyjnego i terenu oraz opis tekstowy mapy (tytuł, legenda, oznaczenie wydawcy i daty wydania), z wykorzystaniem technik kaligraficznych.

1. Komitet Kartograficzny określa w Instrukcji Kartograficznej szczegółowe zasady stosowania instrumentarium narzędziowego, o którym mowa w ust. poprzednim, w tym w szczególności:

(1) przyjętą skalę map międzynarodowych, nie większą jak 1 : 5 000 000,

(2) przyjęte do publikacji rysunki sytuacyjne, w tym zawsze mapę polityczną,

(3) przyjęty teren, w tym zawsze dla map politycznych barwienie metodą 6 barw i cieniowanie dla terytoriów zależnych,

(4) przyjęty opis mapy.

Rozdział 3. Cechy mapy standardowej

Artykuł 11.

1. Mapą standardową, zwaną dalej „mapą” jest mapa polityczna sporządzona przez Komitet Kartograficzny na podstawie teorii Mikroświata i z wykorzystaniem całego instrumentarium narzędziowego, która została zatwierdzona i wydana przez Radę Mapy.

2. Mapą może być inna niż mapa polityczna mapa międzynarodowa uwzględniająca jednak przebieg granic państwowych i przynależność terytoriów.

Artykuł 12.

1. Mapa jest sporządzana, zatwierdzana i wydawana co najmniej raz na kwartał, ale nie częściej jak raz na dwa miesiące, chyba że w ciągu ostatniego kwartału nie zaszły żadne okoliczności mające wpływ na dokonanie zmian na mapie, wówczas sporządza się, zatwierdza i wydaje ją w momencie powstania takich okoliczności.
2. Mapa jest aktualizowana na bieżąco i co najmniej raz na miesiąc, chyba że w ciągu ostatniego miesiąca nie zaszły żadne okoliczności mające wpływ na dokonanie zmian na mapie, wówczas aktualizuje się ją w momencie powstania takich okoliczności.

Artykuł 13.

1. Do okoliczności wpływających na sporządzenie, zatwierdzenie i wydanie mapy zalicza się:
 - (1) Przyjęcie do Organizacji istniejącego wcześniej i oznaczonego na mapie Państwa trzeciego,
 - (2) Przyjęcie do Organizacji nieistniejącego wcześniej i nieoznaczonego na mapie Państwa trzeciego,
 - (3) Ujawnienie zmian przebiegu granic Wysokich Układających się Stron,
 - (4) Wykreślenie Wysokiej Układającej się Strony z mapy,
 - (5) Objęcie lub skolonizowanie przez Wysokie Układające się Strony lądów opuszczonych,
 - (6) Połączenie co najmniej dwóch państw, w tym co najmniej jednej Wysokiej Układającej się Strony, w nowy organizm państwowy,
 - (7) Podział lub wyodrębnienie z terytorium Wysokiej Układającej się Strony nowego organizmu państwowego,
 - (8) Wystąpienie Wysokiej Układającej się Strony z Organizacji.
1. Do okoliczności wpływających na aktualizację mapy zalicza się:
 - (1) Wszelkie zmiany przynależności politycznej określonych terytoriów Wysokich Układających się Stron lub ich statusu pod warunkiem, że nie wiążą się z zmianą przebiegu granic państwowych, połączeniem lub podziałem z skutkiem w formie powstania nowych organizmów państwowych,
 - (2) Powstanie nowego Państwa trzeciego,
 - (3) Wykreślenie z mapy Państwa trzeciego,
 - (4) Objęcie lub skolonizowanie przez Państwa trzecie lądów opuszczonych,
 - (5) Połączenie co najmniej dwóch Państw trzecich w nowy organizm państwowy,
 - (6) Podział lub wyodrębnienie z Państwa trzeciego nowego organizmu państwowego.

Rozdział 4. Terytorium i jego granice

Artykuł 14.

1. Terytorium państwa jest obszar lądowy i obszar morski państwa oddzielony granicami od terytoriów innych państw i terytoriów niczyjej suwerenności.
2. Terytorium niczyjej suwerenności jest obszarem lądu opuszczonego i obszarem wód międzynarodowych.
3. Obszar lądowy to terytorium lądowe państwa oddzielone granicami lądowymi od innych terytoriów.
4. Obszar morski to terytorium morskie państwa obejmujące morze wewnętrzne i morze terytorialne oraz wyłączną morską strefę wpływów, oddzielone granicami od innych terytoriów,

5. Morze wewnętrzne to obszar morza bezpośrednio i bezspornie przylegający do obszaru lądowego państwa, taki jak zatoki i otwarte akweny morskie wewnątrz archipelagów wysp należących do jednego państwa, do których nie przylegają wybrzeża innych państw i lądów opuszczonych,
6. Morze terytorialne to obszar morza stanowiący pas szerokości maksymalnie 60 km mierzony od wybrzeża morskiego i granicy morza wewnętrznego, chyba że:
 - (1) pomiędzy lądami należącymi do jednego państwa, wokół których wytyczono obszar morza terytorialnego jest nie większy niż 140 km wówczas morze terytorialne stanowi cały obszar między tymi lądami do momentu, aż dystans dzielący te lądy przekroczy 140 km,
 - (2) pomiędzy lądami należącymi do co najmniej dwóch państw dystans odległości jest mniejszy niż 120 km wówczas przebieg granicy morza terytorialnego określa umowa graniczna zawarta między tymi państwami,
 - (3) pomiędzy lądami, w tym jednym przynależnym do określonego państwa i drugim lądem opuszczonym, dystans odległości jest mniejszy niż 120 km wówczas przebieg granicy morza terytorialnego wytycza się w połowie akwenu dzielącego takie obszary lądowe.
 1. Wyłączna morska strefa wpływów to obszar morza, który przylega do morza terytorialnego państwa o maksymalnej szerokości 550 km od jego granicy, chyba że:
 - (1) pomiędzy lądami należącymi do co najmniej dwóch państw dystans odległości jest mniejszy niż 1.100 km od granic ich mórz terytorialnych wówczas przebieg granicy wyłącznej morskiej strefy wpływów określa umowa graniczna zawarta między tymi państwami,
 - (2) pomiędzy lądami, w tym jednym przynależnym do określonego państwa i drugim lądem opuszczonym, dystans odległości jest mniejszy niż 1.100 km wówczas przebieg granicy wyłącznej morskiej strefy wpływów może sięgać maksymalnie 550 km od granicy morza terytorialnego i do 60 km od linii wybrzeża lądu opuszczonego.
 1. Morze międzynarodowe to morski obszar wyłączony spod suwerenności dowolnego państwa, na wodach którego wszystkie państwa wirtualne mogą prowadzić nieskrępowaną działalność cywilną i wojskową oraz związaną z osadzeniem nowych państw (osadnictwo) i lądów (kolonizacja).

Artykuł 15.

1. Na obszarze morza wewnętrznego i morza terytorialnego Wysokie Układające się Strony mogą prowadzić żeglugę cywilną z poszanowaniem prawa państwa, do którego obszary te należą i żeglugę wojskową z poszanowaniem prawa i uzyskaniem zgody państwa, do którego obszary te należą, z zastrzeżeniem ust. 3.
2. Na obszarze wyłącznej morskiej strefy wpływów Wysokie Układające się Strony mogą prowadzić żeglugę cywilną z poszanowaniem prawa państwa, do którego ta należy i żeglugę wojskową w charakterze tranzytowym i za każdorazowym informowaniem o przejściu okrętów lub za każdorazowym uzyskaniem zgody na ewentualny postój przechodzących okrętów niezwiązany z zaopatrzeniem na morzu, z zastrzeżeniem ust. 4.
3. Morza wewnętrzne i morza terytorialne będące cieśninami łączącymi otwarte lub półotwarte obszary morskie, w tym morza międzynarodowe, które są jedynymi najkrótszymi szlakami żeglugi na danym obszarze Mikroświata, mogą być za zgodą Wysokich Układających się Stron, do których należą, traktowane jak morza międzynarodowe. Przebieg szlaków żeglugowych na takich obszarach morskich wyznacza Rada Mapy.

4. Wyłączne morskie strefy wpływów co najmniej dwóch Wysokich Układających się Stron, które posiadają ze sobą wspólne granice oraz na których mogą biec najkrótsze szlaki żeglugi na danym obszarze Mikroświata, mogą być traktowane jak morza międzynarodowe na wyznaczonych przez Radę Mapy szlakach żeglugi pod warunkiem braku sprzeciwu Wysokiej Układającej się Strony, na obszarze morskim której taki szlak ma przebiegać.

5. W przypadku łamania przepisów ust. poprzednich Wysoka Układająca się Strona, której granice i prawa zostały naruszone może korzystać z dostępnych sobie środków dążąc do przywrócenia należnych jej praw oraz może złożyć skargę na tą Wysoką Układającą się Stronę, która te prawa gwałci lub narusza granice. Skargę składa się do Rady Mapy.

Artykuł 16.

1. Osadzenie nowego państwa na mapie odbywa się zgodnie z procedurą osadniczą opisaną w protokole dodatkowym nr 2 do niniejszego Traktatu.

2. Wygaśnięcie państwowości wiążące w skutkach zmiany na mapie odbywa się zgodnie z procedurą wygasania państwowości opisaną w protokole dodatkowym nr 3 do niniejszego Traktatu.

3. Objęcie i kolonizacja lądów opuszczonych odbywa się zgodnie z procedurą kolonizacyjną opisaną w protokole dodatkowym nr 4 do niniejszego Traktatu.

Tytuł III. Wysokie Układające się Strony

Rozdział 1. Postanowienia ogólne

Artykuł 17.

Do grona Wysokich Układających się Stron może dołączyć każde państwo wirtualne.

Rozdział 2. Dołączenie Państwa trzeciego do grona Wysokich Układających się Stron

Artykuł 18.

1. Państwo trzecie starające się o dołączenie do grona Wysokich Układających się Stron, zwane dalej „Państwem kandydującym” winno złożyć do Przewodniczącego Rady Mapy oświadczenie o gotowości do wstąpienia do Organizacji.

2. Przewodniczący Rady Mapy w imieniu Wspólnoty ma prawo zawrzeć z Państwem kandydującym umowę stowarzyszeniową. W okresie jej obowiązywania Państwo kandydujące powinno spełnić kryteria członkostwa i uzyskać formalne wsparcie co najmniej 2 państw członkowskich, jeśli istnieje krócej niż 6 miesięcy. W przeciwnym przypadku zastosowanie mają zapisy zawarte w ust. 4.

3. Umowy stowarzyszeniowej nie zawiera się, jeżeli Państwo kandydujące spełnia kryteria członkostwa i posiada formalne wsparcie akcesji ze strony co najmniej 4 Wysokich Układających się Stron.

4. Państwa kandydujące istniejące dłużej niż 6 miesięcy muszą uzyskać formalne wsparcie akcesji co najmniej 1 Wysokiej Układającej się Strony oraz spełnić kryteria członkostwa.

Artykuł 19.

Kryteriami uzyskania członkostwa są:

1. Złożenie projektu mapy swojego terytorium, z której winno odczytać się:

- (1) czy Państwo kandydujące jest państwem śródlądowym (bez dostępu do morza), nadbrzeżnym (z dostępem do morza) czy wyspiarskim,
- (2) z jakimi terytoriami lądowymi Państwo kandydujące graniczy, w tym z innymi państwami oraz za oznaczeniem na jakim odcinku i z jakimi państwami posiadana jest granica, a w przypadku posiadania granicy z Wysokimi Układającymi się Stronami – pod warunkiem, że one same wskazały te odcinki swoich granic jako granice lądowe,
- (3) z jakimi terytoriami morskimi Państwo kandydujące graniczy oraz czy nad tymi terytoriami leżą lub przynależą one do innych państw, a w przypadku przekroczenia dystansów określonych w art. 14 ust. 6 i 7 lub możliwości wpłynięcia na ich zmniejszenie bez ich przekroczenia obszarem lądowym – co najmniej uzyskania zgody Wysokich Układających się Stron na zmniejszenie ich terytoriów morskich,
- (4) położenie miasta lub miast stołecznych,
- (5) położenia i statusu terytoriów zależnych wobec Państwa kandydującego z zastosowaniem odpowiednio przepisów pkt. 1-4 niniejszego ustępu.
 1. Akceptacja niniejszego Traktatu.
 2. Ustalenia, przyjęcia lub zmiany systemu metrycznego celem skalowania map z uwzględnieniem narodowego systemu metrycznego Państwa kandydującego i systemu uniwersalnego jednocześnie.

Artykuł 20.

1. Po spełnieniu warunków, o których mowa w art. 18 i 19 przez Państwo kandydujące Przewodniczący Rady Mapy składa mu zaproszenie na uroczystość zawarcia Traktatu akcesyjnego.
2. Traktat akcesyjny winien być zawarty w ciągu 30 dni od złożenia zaproszenia przez Przewodniczącego Rady Mapy i konstytucyjnego lub pełnomocnego przedstawiciela Państwa kandydującego.
3. Traktat akcesyjny wymaga ratyfikacji przez Państwo kandydujące, a wchodzi w życie w pierwszym dniu miesiąca następującego po miesiącu ratyfikacji i złożenia dokumentów ratyfikacyjnych Depozytariuszowi niniejszego Traktatu.

Rozdział 3. Prawa i obowiązki Wysokich Układających się Stron

Artykuł 21.

Do praw Wysokich Układających się Stron zalicza się:

1. Umieszczanie terytoriów z statusem Wysokiej Układającej się Strony na mikronacyjnej mapie międzynarodowej.
2. Udział w pracach Rady Mapy.
3. Sprawowanie przewodnictwa w Radzie Mapy.
4. Desygnowanie obywateli i narodowych organizacji kartograficznych do prac Komitetu Kartograficznego.
5. Możliwość rozstrzygnięcia sytuacji spornej z inną Wysoką Układającą się Stroną przez Komitet Arbitrażowy.
6. Możliwość udziału w pracach Komitetu Arbitrażowego i rozwiązywaniu sporów między innymi Wysokimi Układającymi się Stronami.
7. Korzystanie z doradztwa i opracowań Komitetu Kartograficznego.

Artykuł 22.

Do obowiązków Wysokich Układających się Stron zalicza się:

1. Przestrzeganie postanowień niniejszego Traktatu.

2. Składanie projektów własnych map stanowiących podstawę sporządzania map międzynarodowych.
3. Udzielanie wszelkich informacji będących skutkiem wystąpienia którejkolwiek z okoliczności wymienionych w art. 13.
4. Przestrzeganie postanowień Rady Mapy i Komitetu Arbitrażowego w sytuacji spornej wiążącej Wysoką Układającą się Stronę, której rozstrzygnięcie dobrowolnie poddała Komitetowi Arbitrażowemu.

Rozdział 4. Kary i zakończenie członkostwa

Artykuł 23.

1. W razie niewywiązywania się z obowiązków członkowskich określonych w art. 22 ust. 1-3 lub w razie otrzymania uzasadnionej i potwierdzonej skargi, o której mowa w art. 15 ust. 5 Rada Mapy może powziąć decyzję o wymierzeniu jednej z następujących kar:

- (1) przesunięcia w kolejce do sprawowania przewodnictwa Rady Mapy o co najwyżej 2 kwartały,
- (2) nierespektowaniu formalnie wyrażonego wsparcia Państwom kandydującym przez okres co najwyżej 6 miesięcy.

1. W razie niewywiązywania się z obowiązków członkowskich określonych w art. 22 ust. 4 Rada Mapy może powziąć decyzję o wymierzeniu łącznie kary określonej w pkt. 2 ustępu poprzedniego oraz jednej z następujących kar:

- (1) zawieszenia prawa do sprawowania przewodnictwa Rady Mapy na okres co najmniej 6 miesięcy a co najwyżej na 2 lata,
- (2) zawieszenia prawa do udziału w pracach Komitetu Arbitrażowego na okres co najmniej 6 miesięcy a co najwyżej na 12 miesięcy.

Artykuł 24.

1. Wniosek o nałożenie kary zgodnie z art. 23 ust. 1 w zw. z art. 22 ust. 1-3 składa do Rady Mapy Komitet Kartograficzny.

2. Wniosek o nałożenie kary zgodnie z art. 23 ust. 2 składa do Rady Mapy Komitet Arbitrażowy, kiedy państwo członkowskie nie respektuje jego postanowień lub Przewodniczący Rady Mapy, jeżeli państwo członkowskie nie respektuje postanowień Rady Mapy.

Artykuł 25.

Członkostwo w Organizacji może zostać zakończone z następujących powodów:

1. Wypowiedzenia niniejszego Traktatu przez Wysoką Układającą się Stronę z skutkiem od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wypowiedziano Traktat.
2. Wykluczeniu z grona Wysokich Układających się Stron uchwałą Rady Mapy na skutek czterokrotnego spełnienia warunków do otrzymania jednej z kar wymienionych w art. 23 ust. 2 w ciągu 10 lat.
3. Zaniku i ustania funkcji życiowych państwowości, w związku z czym zastosowanie mają przepisy protokołu dodatkowego nr 3 do niniejszego Traktatu.

Tytuł IV. Organy Organizacji

Rozdział 1. Postanowienia ogólne

Artykuł 26.

Organami Organizacji są:

1. Rada Mapy.
2. Komitet Kartograficzny.
3. Komitet Arbitrażowy.

Rozdział 2. Rada Mapy

Artykuł 27.

1. Prawo członkostwa w Radzie Mapy przysługuje wszystkim Wysokim Układającym się Stronom na równych prawach.
2. Każdy z członków Rady Mapy posiada w niej jeden głos.

Artykuł 28.

1. Uprawnionym do występowania w charakterze przedstawiciela Wysokiej Układającej się Strony jest, z racji zajmowanego stanowiska:
 - (1) Głowa Państwa,
 - (2) Szef Rządu,
 - (3) Minister Spraw Zagranicznych,
 - (4) Ambasador lub Ambasador Pełnomocny w państwie członkowskim, które w danym czasie sprawuje przewodnictwo w Radzie Mapy.
1. Wysoka Układająca się Strona może udzielić pełnomocnictwa do występowania w charakterze swojego przedstawiciela innej osobie niż wymienione w ust. 1 tego artykułu.

Artykuł 29.

1. Rada Mapy obraduje na sesjach zwoływanych przez Przewodniczącego Rady Mapy nie rzadziej niż raz na pół roku.
2. Rada Mapy podejmuje decyzje co do zasady w formie uchwał zwykłą większością głosów bez względu na liczbę reprezentowanych Wysokich Układających się Stron, chyba że inaczej zaznaczono.
3. Do organizacji prac Rady Mapy stosuje się przyjęty przez nią regulamin pracy.

Artykuł 30.

Do kompetencji Rady Mapy należy:

1. Zatwierdzanie harmonogramu sprawowania przewodnictwa w Radzie na zasadach określonych w art. 31.
2. Zatwierdzanie kandydatur osób i narodowych organizacji kartograficznych desygnowanych przez Wysokie Układające się Strony do składu Komitetu Kartograficznego.
3. Zatwierdzanie kandydatur przedstawicieli Wysokich Układających się Stron desygnowanych i wyrażających zgodę na udział w pracach Komitetu Arbitrażowego w określonej dla niego sprawie.
4. Zatwierdzanie wyroków Komitetu Arbitrażowego.
5. Zatwierdzanie na wniosek Komitetu Kartograficznego rozwiązań wpływających na zasady opracowywania map Mikroświata.
6. Podejmowanie decyzji w sprawie zlecenia Komitetowi Kartograficznemu opracowania określonych map Mikroświata innych niż obowiązkowa mapa polityczna.
7. Zatwierdzanie i wydawanie map Mikroświata opracowanych przez Komitet Kartograficzny.

8. Rozpatrywanie wniosków i skarg złożonych przez Wysokie Układające się Strony.
9. Wymierzanie kar Wysokim Układającym się Stronom.
10. Podejmowanie uchwały kwalifikowaną większością głosów 2/3 bez względu na liczbę reprezentowanych Wysokich Układających się Stron, w sprawie wykluczenia Wysokiej Układającej się Strony z Organizacji i zmiany niniejszego Traktatu.
11. Zatwierdzanie regulaminu swojej pracy.
12. Wytyczanie przebiegu szlaków żeglugowych na zasadach określonych w art. 15.

Artykuł 31.

1. Rada Mapy pracuje pod kierownictwem Przewodniczącego Rady Mapy i Zastępcy Przewodniczącego Rady Mapy.
2. Kadencja Przewodniczącego Rady Mapy i Zastępcy Przewodniczącego Rady Mapy trwa I kwartał.
3. Funkcje Przewodniczącego i Zastępcy Przewodniczącego sprawuje każda Wysoka Układająca się Strona według rotacyjnego harmonogramu sprawowania przewodnictwa.
4. Wysoka Układająca się Strona może zrzec się prawa do sprawowania przewodnictwa przed nastaniem jej kadencji.
5. Rada Mapy zatwierdza harmonogram sprawowania przewodnictwa w Radzie Mapy ustalając kolejność Wysokich Układających się Stron w kolejności alfabetycznej ich pełnych nazw.
6. Wysoka Układająca się Strona pierwsza w kolejności sprawuje funkcję Przewodniczącego, natomiast Wysoka Układająca się Strona druga w kolejności sprawuje funkcję Zastępcy Przewodniczącego, przejmując po upływie kadencji funkcję Przewodniczącego.
7. W przypadku przystąpienia do Organizacji nowych Wysokich Układających się Stron dopisuje się je do ustalonej już kolejki w kolejności alfabetycznej, po czym kolejka rozpoczyna się od nowa z tym, że jeżeli nowa Wysoka Układająca się Strona znalazła się na końcu obecnej kolejki i dzięki zastosowaniu kolejności alfabetycznej znalazłaby się na początku następnej przesuwa się ją o jedną pozycję w następnej kolejce.
8. W ustalaniu harmonogramu przewodnictwa Rada Mapy bierze pod uwagę wymierzone kary zgodnie z postanowieniami art. 23-24 niniejszego Traktatu.

Artykuł 32.

1. Do kompetencji Przewodniczącego Rady Mapy należy:
 - (1) Przyjmowanie oświadczeń od Państw kandydujących z uwzględnieniem przepisów art. 18 niniejszego Traktatu.
 - (2) Zawieranie w imieniu Organizacji umów z Państwami trzecimi, w tym umów stowarzyszeniowych z Państwami kandydującymi.
 - (3) Zawieranie w imieniu Organizacji Traktatów akcesyjnych z Państwami kandydującymi.
 - (4) Składanie Traktatu akcesyjnego wraz z dokumentami ratyfikacyjnymi do Depozytariusza niniejszego Traktatu.
 - (5) Składanie wniosków o nałożenie kary zgodnie z art. 24 ust. 2 w zw. z art. 23 ust. 2 niniejszego Traktatu.
 - (6) Zwoływanie sesji Rady Mapy i przewodniczenie im.

(7) Uczestniczenie w pracach Komitetu Kartograficznego w charakterze obserwatora i uczestnika, jeżeli konieczne jest powzięcie głosu rozstrzygającego.

1. Przewodniczący Rady Mapy może realizować prerogatywy określone w ust. poprzednim razem z Zastępcą Przewodniczącego lub powierzyć mu wykonywanie określonych z nich samodzielnie.

2. W okresie nieobecności dowolnego uprawnionego przedstawiciela Przewodniczącego Rady Mapy, o czym powinien on poinformować w miejscu do tego określonym, Zastępca Przewodniczącego wykonuje prerogatywy określone w ust. 1 tego artykułu.

Rozdział 3. Komitet Kartograficzny

Artykuł 33.

1. Prawo członkostwa w Komitecie Kartograficznym przysługuje desygnowanym przez państwa członkowskie kartografom posiadającym ich obywatelstwa oraz narodowym organizacjom kartograficznym.

2. Każde państwo członkowskie może desygnować dowolną liczbę kartografów i jedną narodową organizację kartograficzną.

3. Członkostwo kartografa w Komitecie Kartograficznym ustaje z chwilą:

(1) utraty obywatelstwa Wysokiej Układającej się Strony,

(2) wykluczenia przez Komitet Kartograficzny w sytuacji łamania postanowień niniejszego Traktatu, postanowień Rady Mapy, działania na szkodę Organizacji lub notorycznego łamania zasad pracy przyjętych w Komitecie Kartograficznym,

(3) złożenia rezygnacji na ręce Przewodniczącego Rady Mapy i reprezentowaną przez siebie Wysoką Układającą się Stronę,

(4) utraty członkostwa w Organizacji przez desygnującą kartografa Wysoką Układającą się Stronę.

1. Narodową organizację kartograficzną reprezentuje w Komitecie Kartograficznym jej kierownik.

2. Członkostwo narodowej organizacji kartograficznej w Komitecie Kartograficznym ustaje z chwilą:

(1) utraty osobowości prawnej lub rozwiązania,

(2) wykluczenia przez Komitet Kartograficzny w sytuacji łamania postanowień niniejszego Traktatu, postanowień Rady Mapy, działania na szkodę Organizacji lub notorycznego łamania zasad pracy przyjętych w Komitecie Kartograficznym,

(3) złożenia deklaracji o wystąpieniu na ręce Przewodniczącego Rady Mapy i reprezentowanej przez nią Wysoką Układającą się Stronę,

(4) utraty członkostwa w Organizacji przez desygnującą narodową organizację kartograficzną Wysoką Układającą się Stronę.

Artykuł 34.

1. Komitet Kartograficzny jest organem pomocniczym, doradczym i eksperckim Rady Mapy.

2. Komitet Kartograficzny pracuje według wytycznych podjętych przez jego członków na zasadzie konsensusu.

3. W sytuacji spornej rozstrzyga głos Przewodniczącego Rady Mapy.

Artykuł 35.

Do kompetencji Komitetu Kartograficznego należy:

1. Opracowywanie map Mikroświata zleconych do wykonania przez Radę Mapy, wnioskowane przez Wysokie Układające się Strony lub Komitet Arbitrażowy.
2. Sporządzanie wytycznych i zasad opracowywania map Mikroświata, w szczególności Instrukcji Kartograficznej oraz składanie ich w formie wniosków do zatwierdzenia przez Radę Mapy.
3. Zbieranie informacji wpływających na treść sporządzanych map.
4. Składanie wniosku do Rady Mapy o wymierzenie kary zgodnie z przepisem art. 24 niniejszego Traktatu.
5. Sporządzanie ekspertyz i szczegółowych opracowań oraz dostarczanie materiałów na wniosek Komitetu Arbitrażowego w przedmiocie prowadzonej przez niego sprawy.

Rozdział 4. Komitet Arbitrażowy

Artykuł 36.

Prawo członkostwa w Komitecie Arbitrażowym przysługuje wszystkim Wysokim Układającym się Stronom, pod warunkiem neutralności w przedmiocie rozstrzyganej przez niego sprawy oraz braku ciężącej nań kary określonej w art. 23 ust. 2 pkt. 2.

Artykuł 37.

1. Komitet Arbitrażowy jest organem pomocniczym i doraźnym Rady Mapy, powoływanym na wniosek zainteresowanych Wysokich Układających się Stron, które chcą rozstrzygnąć panującą między nimi sytuację sporną, dotyczącą map, granic lub terytoriów, w drodze arbitrażu.
2. Komitet Arbitrażowy może się składać z 2 lub 3 przedstawicieli Wysokich Układających się Stron.
3. Komitet Arbitrażowy pracuje zgodnie z postanowieniami Regulaminu Postępowania Arbitrażowego, zatwierdzanego przez Radę Mapy.

Artykuł 38.

Do kompetencji Komitetu Arbitrażowego należy:

1. Rozstrzyganie powierzonych mu przez Radę Mapy spraw.
2. Składanie wniosku do Rady Mapy o wymierzenie kary zgodnie z art. 24 ust. 2 w zw. z art. 23 ust. 2.
3. Wydawanie wyroków w powierzonych sprawach i przedkładanie ich do zatwierdzenia Radzie Mapy.
4. Składanie wniosków do Komitetu Kartograficznego o wykonanie opracowań szczegółowych i ekspertyz lub udostępnienie materiałów.

Tytuł V. Postanowienia końcowe

Artykuł 39.

1. Organizacja posiada osobowość prawną.
2. Siedzibą Organizacji jest Królewskie Stołeczne Miasto Dreamopolis.
3. Wysokie Układające się Strony zobowiązują się zapewnić miejsce przeznaczone dla sesji Rady Mapy i prac innych organów Organizacji.

Artykuł 40.

1. Traktat niniejszy może być zmieniony uchwałą Rady Mapy podjętą kwalifikowaną większością 2/3 głosów, podjętą bez względu na liczbę reprezentowanych Wysokich Układających się Stron, na wniosek co najmniej 3 z nich.
2. Wniosek o zmianę Traktatu składa się Przewodniczącemu Rady Mapy, który jest obowiązany przedstawić go wszystkim Wysokim Układającym się Stronom co najmniej 14 dni przed kolejną sesją Rady Mapy.

Artykuł 41.

Protokoły dodatkowe do niniejszego Traktatu stanowią jego integralną część.

Artykuł 42.

Niniejszy Traktat zawiera się na czas nieograniczony.

Artykuł 43.

1. Depozytariuszem niniejszego Traktatu jest Królestwo Dreamlandu.
2. Niniejszy Traktat podlega ratyfikacji przez Wysokie Układające się Strony, zgodnie z odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi. Dokumenty ratyfikacyjne zostaną złożone do depozytu Królestwa Dreamlandu.
3. Niniejszym Traktatem Wysokie Układające się Strony zastępują Traktat zawarty między Królestwem Dreamlandu, Księstwem Sarmacji i Królestwem Scholandii dnia 23 grudnia 2004 roku.
4. Niniejszy Traktat wchodzi w życie 1 marca 2013 roku, pod warunkiem, że zostaną złożone do depozytu wszystkie dokumenty ratyfikacyjne – lub – w przeciwnym wypadku – wchodzi on w życie po upływie 14 dni od złożenia ostatniego dokumentu ratyfikacyjnego lub pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu złożenia ostatniego dokumentu ratyfikacyjnego, w zależności od tego, który termin upłynie szybciej.

Pod niniejszym Traktatem podpisy złożyli:

[za Dreamland i Elderland]

Filip Radgar Scholandzki, Król Scholandii

[za Scholandię]

Konrad Van den Budenmayer, WTTE

[za Triumwirat Erboki]

Sporządzono w Królewskim Stołecznym Mieście Dreamopolis, dnia 2 lutego roku 2013.

Protokoły dodatkowe

Protokół nr 1. Systemy miar długości Wysokich Układających się Stron

Artykuł 1.

1. Wysokie Układające się Strony przyjmują scholandzki system miar długości jako uniwersalny system traktatowy, zwany dalej „miarą uniwersalną”, w

stosunku do którego będą wyznaczone przeliczenia narodowych systemów miar długości wszystkich Wysokich Układających się Stron.

2. Miary uniwersalne służą do skalowania wszystkich map wydanych przez Radę Mapy.
3. Każda mapa wydana przez Radę Mapy powinna zawierać przeliczenia miar uniwersalnych na miary narodowe wszystkich Wysokich Układających się Stron.

Artykuł 2.

Każda Wysoka Układająca się Strona ma obowiązek posiadać wybrany przez siebie system miar długości. Państwo trzecie dołączając do grona Wysokich Układających się Stron może posiadać własny system miar długości lub przybrać inny, stosowany przez dowolną Wysoką Układającą się Stronę.

Artykuł 3.

1. Miary uniwersalne bazują na rzeczywistym systemie metrycznym.
2. Narodowe systemy miar długości mogą bazować na systemie metrycznym i na innym sposobie mierzenia, czyniąc go różnym od miar uniwersalnych. Wówczas do rzeczywistych nazw i skrótów jednostek tych miar dodaje się oznaczenia narodowe, tylko na mapach międzynarodowych.
3. Na mapach narodowych lub innych mapach własnych Wysokie Układające się Strony mogą oznaczać odległości korzystając z dowolnego systemu miar.
4. Każda Wysoka Układająca się Strona może stworzyć własny system miar długości, nie odnoszący się do żadnego istniejącego w rzeczywistości. Przepisy art. 1 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 4.

1. Wysokie Układające się Strony przyjmują następujący sposób przeliczeń:

<i>Kraj(e)</i>	<i>Miara</i>	<i>Wynosi</i>
Dreamland, Elderland	1 km <i>dreamlandzki</i>	1,78 km 0,983 mili <i>erbokańskiej</i>
Erboka	1 mila <i>erbokańska</i>	1,81 km 1,017 km <i>dreamlandzkiego</i>
Scholandia	1 km	0,562 km <i>dreamlandzkiego</i> 0,552 mili <i>erbokańskiej</i>

2. Przeliczenia narodowych systemów miar długości na miary uniwersalne powinien zawierać każdy traktat akcesyjny z Państwem kandydującym.

Protokół nr 2. Procedura osadnicza

Artykuł 1.

Przepisy niniejszego protokołu mają zastosowanie dla migrujących narodów lub grup mniejszości dotychczas zamieszkujących Wysokie Układające się Strony, których wolą było utworzenie własnego państwa, a także dla Państw kandydujących, które nie dokonały jeszcze osadzenia swojego terytorium na międzynarodowej mapie.

Artykuł 2.

1. Osadnictwem jest osadzenie nowego państwa na nowym lądzie lub lądzie opuszczonym.

2. Akcję osadniczą uznaje się za skuteczną, jeżeli nowe państwo posiada suwerenną władzę, co najmniej 3 obywateli, stronę główną i forum główne.

Artykuł 3.

1. Nowe państwo powinno określić swój obszar i charakter dokonując wyboru między śródlądowym, nadbrzeżnym lub wyspiarskim położeniem.
2. Ustalając przebieg swoich granic nowe państwo powinno brać pod uwagę postanowienia art. 14 i art. 19 ust. 1 niniejszego Traktatu oraz ust. poprzedzającego tego artykułu.

Artykuł 4.

1. Nowe państwo może wybrać dowolne wolne miejsce na mapie dla swojego terytorium, w pierwszej kolejności rozważając przeprowadzenie akcji osadniczej lądów opuszczonych, uprzednio sprawdzając lub uzyskując informację od Przewodniczącego Rady Mapy, czy na wybranym obszarze nie jest prowadzona akcja osadnicza lub kolonizacyjna innej Wysokiej Układającej się Strony.
2. Nowe państwo nie może zmieniać linii brzegowej lądu opuszczonego, jeżeli decyduje się osiąść na takim obszarze.
3. Nowe państwo może zmieniać obszar lądu opuszczonego na tych odcinkach jego granicy, które stanowią granice lądowe z lądami nieznanymi; przez ląd nieznanymi rozumie się obszar lądowy położony za granicą lądową dowolnego państwa lub lądu opuszczonego, który dotychczas nie został przez żadne państwo wirtualnie osadzony lub skolonizowany, a uznaje się, że istnieje.
4. Nowe państwo może przeprowadzić akcję osadniczą także na nowym lądzie, wcześniej nieistniejącym.

Artykuł 5.

1. Przy prowadzeniu akcji osadniczej nowe państwo powinno uzyskać niezbędne zgody na zmniejszenie mórz terytorialnych lub wyłącznych morskich stref wpływów Wysokich Układających się Stron, z wkroczeniem własnego obszaru lądowego na te obszary morskie, lub bez wkroczenia, ale z wpływem na zmniejszenie dystansów, o których mowa w art. 14 ust. 6 i 7 niniejszego Traktatu.
2. W przypadku braku zgody na zmniejszenie terytoriów morskich, o której mowa w ust. poprzednim, nowe państwo może osiąść na pożądanym przez siebie obszarze w dowolnej odległości swojej linii brzegowej od granic morskich Wysokich Układających się Stron, z ewentualnym dobrowolnym zrzeczeniem się prawa do zachowania minimalnych dystansów odległości dla morza terytorialnego, gdyby linia brzegowa nowego państwa miała przebiegać w pasie o szerokości mniejszej, niż zdefiniowana w art. 14 ust. 6 niniejszego Traktatu.
3. Nowe państwo, które dołączyło do grona Wysokich Układających się Stron może podważyć przebieg granicy morskiej, gdyby nie były zachowane minimalne odległości, o których mowa w art. 14 ust. 6 niniejszego Traktatu, i poddać spór do rozstrzygnięcia przez Komitet Arbitrażowy.
4. Organizacja nie dopuszcza możliwych wymuszeń zmian granic morskich, nie uznając postulatów nowego państwa w gronie Wysokich Układających się Stron, które nie uzyskawszy zgody na zmniejszenie terytorium morskiego zainteresowanej Wysokiej Układającej się Strony celowo wyznaczyło granice swojego obszaru lądowego w sposób, który wpływa na zmniejszenie jej minimalnego dystansu morza terytorialnego i może być przedmiotem roszczeń o zmianę granic w drodze arbitrażu Organizacji.

5. Przepisu ust. poprzedniego nie stosuje się, jeżeli obszaru lądowego nowego państwa nie było sposób wyznaczyć w pożądanym przez niego położeniu w inny sposób i tak wyznaczony obszar nie zapewnia dostatecznej przestrzeni życiowej nowego państwa, a z istniejącego stanu faktycznego ewidentnie wynika, że przebieg granic morskich powinien być zmieniony.

Protokół nr 3. Procedura wygaśnięcia państwowości

Artykuł 1.

1. Wygaśnięcie państwowości wiąże się z zanikiem funkcji życiowych państwowości, do których zalicza się wyludnienie terytorium państwa i ustanie ciągłości co najmniej władzy wykonawczej i ustawodawczej.
2. Skutkiem wygaśnięcia państwowości jest zmiana statusu terytorium, na którym znajdowała się Wysoka Układająca się Strona, na ląd opuszczony.
3. Ląd opuszczony, od czasu wygaśnięcia państwowości, znakuje się na mapie przez okres 12 kolejnych miesięcy.
4. Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. poprzednim nie nastąpi akcja osadnicza lub kolonizacja lądu opuszczonego wówczas jego status zmienia się na ląd nieznany, który nie jest znakowany na mapie.
5. Ust. poprzedni nie ma zastosowania do lądów, wewnątrz których istnieje państwo śródlądowe, które otoczone jest lądami nieznanymi; w takiej sytuacji oznacza się cały taki ląd jako ląd opuszczony do czasu, aż na odpowiednim jego obszarze osiadzie nowe państwo lub powstanie kolonia, mająca dostęp do morza i posiadająca granicę z państwem śródlądowym. Od tego momentu wobec pozostałych lądów opuszczonych takiego obszaru stosuje się odpowiednio przepisy ust. 3 i 4 tego artykułu.

Artykuł 2.

1. Wygaśnięcie państwowości Wysokiej Układającej się Strony lub Państwa trzeciego stwierdza Przewodniczący Rady Mapy na podstawie zgłoszenia przez dowolną Wysoką Układającą się Stronę lub Komitet Kartograficzny.
2. Przewodniczący Rady Mapy ma obowiązek sprawdzać, czy wygaśnięcie państwowości nie dotyczy tych Wysokich Układających się Stron, które zgodnie z harmonogramem sprawowania przewodnictwa w Radzie Mapy mają je obejmować w dwóch kolejnych kwartałach.
3. Jeżeli na podstawie zgłoszenia lub sprawdzenia, o których mowa w ust. poprzednich, na podstawie wytycznych, określonych w art. 3 niniejszego protokołu, okaże się zasadnym wykreślenie:
 - (1) Wysokiej Układającej się Strony z mapy Przewodniczący Rady Mapy zaleca Komitetowi Kartograficznemu sporządzenie odpowiedniej mapy, którą rekomenduje Radzie Mapy do zatwierdzenia i wydania,
 - (2) Państwa trzeciego z mapy, Przewodniczący Rady Mapy zaleca Komitetowi Kartograficznemu aktualizację mapy.
4. Jeżeli na podstawie sprawdzenia, o którym mowa w ust. 2 tego artykułu i wytycznych art. 3 niniejszego protokołu wykreślono z mapy Wysoką Układającą się Stronę jej miejsce w harmonogramie sprawowania przewodnictwa w Radzie Mapy zajmuje odpowiednio kolejna Wysoka Układająca się Strona.

Artykuł 3.

1. Przesłankami wskazującymi na ryzyko wygaśnięcia państwowości są:

- (1) brak aktywności Wysokiej Układającej się Strony w dowolnym stałym organie Organizacji przez okres co najmniej dwóch kolejnych kwartałów,
 - (2) zmniejszenie populacji Wysokiej Układającej się Strony lub Państwa trzeciego co najmniej o połowę w ciągu kolejnych 6 miesięcy,
 - (3) notorycznie występujące trudności z obsadzeniem konstytucyjnych organów władz państwowych, następujące w ciągu kolejnych 6 miesięcy,
 - (4) pojawiający się uciążliwy i wielokrotny brak kontaktu z przedstawicielami Wysokiej Układającej się Strony, o których mowa w art. 28 ust. 1 niniejszego Traktatu, lub Państwa trzeciego, w okresie kolejnych 6 miesięcy,
 - (5) znaczące zmniejszenie częstotliwości publikacji postów i ilości uczestników dyskusji na forum głównym Wysokiej Układającej się Strony lub Państwa trzeciego, w ciągu kolejnych 6 miesięcy.
2. Wytycznymi skłaniającymi do orzeczenia wygaśnięcia państwowości są:
- (1) rozwiązanie Wysokiej Układającej się Strony lub Państwa trzeciego,
 - (2) zmniejszenie populacji Wysokiej Układającej się Strony lub Państwa trzeciego do 1 osoby,
 - (3) całkowity brak obsadzenia organów władzy wykonawczej i ustawodawczej Wysokiej Układającej się Strony lub Państwa trzeciego,
 - (4) całkowity brak kontaktu lub kontakt sporadyczny z dowolnym przedstawicielem władzy wykonawczej lub ustawodawczej Wysokiej Układającej się Strony lub Państwa trzeciego,
 - (5) całkowity brak aktywności lub sporadyczna aktywność na forum głównym Wysokiej Układającej się Strony lub Państwa trzeciego.

Artykuł 4.

O wystąpieniu przesłanek, o których mowa w ust. 1 artykułu poprzedniego Przewodniczącego Rady Mapy powinny informować Wysokie Układające się Strony lub Komitet Kartograficzny niezwłocznie.

Protokół nr 4. Procedura kolonizacyjna

Artykuł 1.

Przepisy niniejszego protokołu mają zastosowanie dla Wysokich Układających się Stron, których strategią rozwoju jest powiększanie swojego terytorium w drodze kolonizacji, zwanych dalej „Państwami kolonialnymi”.

Artykuł 2.

1. Kolonizacją jest objęcie nowego lądu lub lądu opuszczonego z statusem kolonii, mandatu, protektoratu, dominium, kondominium, zwanych dalej „kolonią”.
2. Kolonizację uznaje się za skuteczną, jeżeli kolonia posiada władzę, co najmniej 1 kolonizatora oraz co najmniej wydzielone miejsce na stronach głównych Państwa kolonialnego.

Artykuł 3.

1. Państwo kolonialne prowadzi swoją politykę kolonialną w sposób dowolny i z poszanowaniem prawa międzynarodowego.
2. Państwo kolonialne powinno określić obszar i charakter kolonii dokonując wyboru między śródlądowym, nadbrzeżnym lub wyspiarskim położeniem.
3. Nie można kolonizować obszarów śródlądowych przed wcześniejszym skolonizowaniem obszarów nadbrzeżnych z nimi sąsiadujących.

4. Kolonie jednego Państwa kolonialnego mogą posiadać wspólne granice bez konieczności ich łączenia w jedną kolonię.
5. Ustalając przebieg granic kolonii Państwo kolonialne powinno brać pod uwagę postanowienia art. 14 i art. 19 ust. 1 niniejszego Traktatu oraz ust. poprzedzających niniejszego artykułu.

Artykuł 4.

1. Państwo kolonialne może wybrać dowolne wolne miejsce na mapie dla terytorium swojej kolonii, w pierwszej kolejności rozważając przeprowadzenie akcji kolonizacyjnej lądów opuszczonych, po uprzednim sprawdzeniu lub uzyskaniu informacji od Przewodniczącego Rady Mapy, czy na wybranym obszarze nie jest prowadzona akcja osadnicza lub kolonizacyjna innej Wysokiej Układającej się Strony.
2. Państwo kolonialne nie może zmieniać linii brzegowej lądu opuszczonego, jeżeli decyduje się go skolonizować.
3. Państwo kolonialne może zmieniać obszar lądu opuszczonego na tych odcinkach jego granicy, które stanowią granice lądowe z lądami nieznanymi; przez ląd nieznaną rozumie się obszar lądowy położony za granicą lądową dowolnego państwa lub lądu opuszczonego, który dotychczas nie został przez żadne państwo wirtualne osadzony lub skolonizowany, a uznaje się, że istnieje.
4. Państwo kolonialne może przeprowadzić akcję kolonizacyjną także na nowym lądzie, wcześniej nieistniejącym.

Artykuł 5.

1. Przy prowadzeniu akcji kolonizacyjnej Państwo kolonialne powinno uzyskać niezbędne zgody na zmniejszenie mórz terytorialnych lub wyłącznych morskich stref wpływów Wysokich Układających się Stron, z wkroczeniem obszaru lądowego kolonii na te obszary morskie.
2. W przypadku braku zgody na zmniejszenie terytoriów morskich, o której mowa w ust. poprzednim, Państwo kolonialne może objąć kolonię na pożądanym przez siebie obszarze w dowolnej odległości jego linii brzegowej od granic morskich Wysokich Układających się Stron, z dobrowolnym zrzeczeniem się prawa do zachowania minimalnych dystansów odległości dla morza terytorialnego, gdyby linia brzegowa kolonii miała przebiegać w pasie o szerokości mniejszej, niż zdefiniowana w art. 14 ust. 6 niniejszego Traktatu.
3. Organizacja nie dopuszcza możliwych wymuszeń zmian granic morskich, nie uznając postulatów Państwa kolonialnego, które nie uzyskawszy zgody na zmniejszenie terytorium morskiego zainteresowanej Wysokiej Układającej się Strony wobec swojej kolonii celowo wyznaczyło granice jej obszaru lądowego w sposób, który wpływa na zmniejszenie jej minimalnego dystansu morza terytorialnego i może być przedmiotem roszczeń o zmianę granic w drodze arbitrażu Organizacji.

Artykuł 6.

1. Status kolonii może ulec zmianie na wyższy, oznaczający bezpośrednie włączenie do terytorium Państwa kolonialnego z statusem konstytucyjnie określonym w tym Państwie kolonialnym, po upływie co najmniej 2 lat, pod warunkiem, że w kolonii doszło do znaczącego postępu cywilizacyjnego, rozumianego jako rozwój systemu sprawowania władzy, napływ i stałe zamieszkanie przez co najmniej 12 miesięcy co najmniej 5 kolonistów, stworzenie własnego serwisu internetowego oraz miejsca na forum głównym Państwa kolonialnego.

2. Organizacja uznaje uzyskanie niepodległości przez kolonię po spełnieniu kryteriów określonych w protokole nr 2 do niniejszego Traktatu lub zgłoszenia gotowości do wstąpienia do Organizacji.